

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในศตวรรษที่ 21
กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
คณะศิลปศาสตร์

The Development of English Language Teaching and Learning
Management for Students in the 21st Century. Case Study of First-Year
Students in English for International Communication Faculty of Arts

กัญญารัตน์ เอี่ยมวันทอง

Kanyarat Iemwanthong

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เขตพื้นที่จักรพงษ์ภูวนารถ

Rajamangala University of Technology Tawan-Ok, Chakrabongse Bhuvanarth Campus, Thailand

E-mail: nong4oh@gmail.com

Received: January 31, 2023

Revised: April 28, 2023

Accepted: April 30, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคาดหวังด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ และ 2) เปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ ด้านเพศ และด้านกลุ่มห้องเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ มีจำนวน 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล โดยภาพรวม มีความสำคัญระดับมาก และเมื่อแยกพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างรายวิชา มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านผู้สอน และด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ตามลำดับ ความคาดหวังของนักศึกษาโดยรวมมีความคาดหวังให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะการสนทนา การอ่าน การเขียน และความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วมในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์เสมือนจริง และ 2) สมมติฐาน ด้านเพศ ไม่แตกต่างกัน และด้านกลุ่มห้องเรียนกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มเดียวที่มีแตกต่างกับ กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล, ศตวรรษที่ 21

Abstract

The objective of this study was to 1) study the expectations of teaching and learning management of English for Communication Course of first year students in majoring English for international communication Faculty of Arts, and 2) Comparison of teaching and learning English for communication purposes of first year students in English for International Communication Program Faculty of Arts, Gender and Classroom Groups. This research was survey research. The 94 samples of first-year university students in the English for International Communication Program. Faculty of Arts, Rajamangala University of Technology Tawan-ok, Chakrabongsebhuvanat Campus were used. The instrument for data collection was questionnaire, and descriptive statistics - frequency distribution table, percentage, means and standard deviation were used for data analysis

The results revealed that: 1) the factors affecting the expectation of English language teaching and learning management for international communication in rgeneral were important at the high level. When considering each aspect, it was found that the course structure was at the highest level, followed by the expectation in teachers, media and learning facilities, respectively. Students expected teaching and learning activities focusing on practicing conversation, reading, writing, vocabulary and grammar. The Activities that encouraged every student to participate in using English for communication in virtual situations, and 2) The gender assumptions are not different. And for the classroom group, group 3 was the only group that was different from group 1 and group 2 at statistical significance at the .05 level.

Keywords: Teaching and Learning Management Development, English for International Communication, the 21st Century

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้สอนที่ มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผสมผสานกับระบบเทคโนโลยีที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน หรือการใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติเอง (Active Learning) โดยมีเทคโนโลยีที่หลากหลายเป็นตัวช่วยสนับสนุนเพื่อให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจมากขึ้น ทั้งนี้ผู้สอนอาจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีสอนในชั้นเรียนให้อยู่ในรูปแบบที่ส่งเสริมการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) หรือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นภาระงาน (Task-Based Instruction) ภายใต้ขอบเขตของเนื้อหาที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะทางภาษาและการสื่อสารในบริบทที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา ซึ่งจะช่วยให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษา ทักษะการคิด การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิดทักษะแห่งการเรียนรู้ตามคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุต และธนกร

สุวรรณ พุทธิ, 2560) โดยรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเหล่านี้จัดเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ช่วยสร้างโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะภาษาและการสื่อสารได้มากขึ้น และยังช่วยให้ผู้เรียน มองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและสามารถแสวงหาแนวทางเพื่อแก้ปัญหาเหล่านั้นด้วยตนเองได้ (อริยา คูหา, สรินภา ปุติ และฮานานมุฮิบบะตุตดิน นอจิ, 2562)

ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ มีความคิดของตนเอง มีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้เรียนระดับอุดมศึกษาจึงมีแบบการเรียนรู้ (learning styles) แตกต่างกัน ซึ่งแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ระดับอุดมศึกษาตามแนวคิดของ Grasha & Reichman (1975) สามารถจำแนกได้เป็น 6 ประเภท คือ 1) แบบอิสระ (Independent) คือผู้เรียนที่ชอบคิดด้วยตนเอง ทำงานตามความคิดของตนเอง 2) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) คือผู้เรียนที่ไม่สนใจเรียนเนื้อหาวิชาในชั้นเรียนตามแบบแผนไม่สนใจสิ่งที่จะ เกิดขึ้นในชั้นเรียน 3) แบบร่วมมือ (Collaborative) คือ ผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น 4) แบบพึ่งพา (Dependent) ผู้เรียนจะมีลักษณะอยากรู้ อยากเห็นทางวิชาการน้อยมาก จะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่กำหนดให้ ผู้เรียนเท่านั้น มองว่าผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเป็นแหล่งความรู้และแหล่งสนับสนุนวิชาการ 5) แบบแข่งขัน (Competitive) ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการพยายามกระทำการต่าง ๆ ให้ดีกว่าผู้อื่นในชั้นเรียน มีความคิดว่าต้องแข่งขันกับ ผู้อื่นเพื่อรางวัลในชั้นเรียน 6) แบบมีส่วนร่วม (Participant) คือผู้เรียนที่มีลักษณะของการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น มีความรู้สึกว่าจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชั้นเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทุก ๆ ด้าน

ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านผู้เรียนนั้นถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับทัศนคติและความคาดหวังของผู้เรียนไปพร้อมกับ ขอบเขตของเนื้อหาในหลักสูตรที่จะใช้จัดการเรียนการสอน เนื่องจากข้อมูลและความคิดเห็นที่ได้จากผู้เรียนนั้นเป็นประโยชน์ต่อการจัดเตรียมเนื้อหา เครื่องมือ และ รูปแบบวิธีสอน และจะช่วยเติมเต็มให้เนื้อหาสาระของหลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ได้ตรงจุด ทั้งนี้เพราะผู้เรียนถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการออกแบบ และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเป็นหนึ่งในกลุ่มของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการ การศึกษา ข้อมูลจากผู้เรียนจึงนำไปประกอบพิจารณาเพื่อพัฒนาหลักสูตรด้วยเสมอ (Brown, 2012) ดังนั้นการศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้เรียนจึงถือเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการพัฒนา หลักสูตร การทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนปรารถนาจึงเปรียบเสมือนกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้การจัดการเรียน การสอนสามารถบรรลุผลไปในทิศทางเดียวกับเป้าหมายของผู้เรียน (Richards, 2017)

เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการสอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 การศึกษาความคาดหวัง และการประเมินการจัดการเรียนการสอนจึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรที่จะดำเนินการได้โดยมีข้อมูลทั้งสองมิติไปพร้อมกัน การวิจัยนี้จึงดำเนินการศึกษาความคาดหวังของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยและสำรวจความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ ศึกษาความคาดหวังผู้เรียนเพื่อสะท้อนสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ โดยข้อมูลความคิดเห็นจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่จะรักษา

คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผู้เรียน และเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และรองรับสภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา

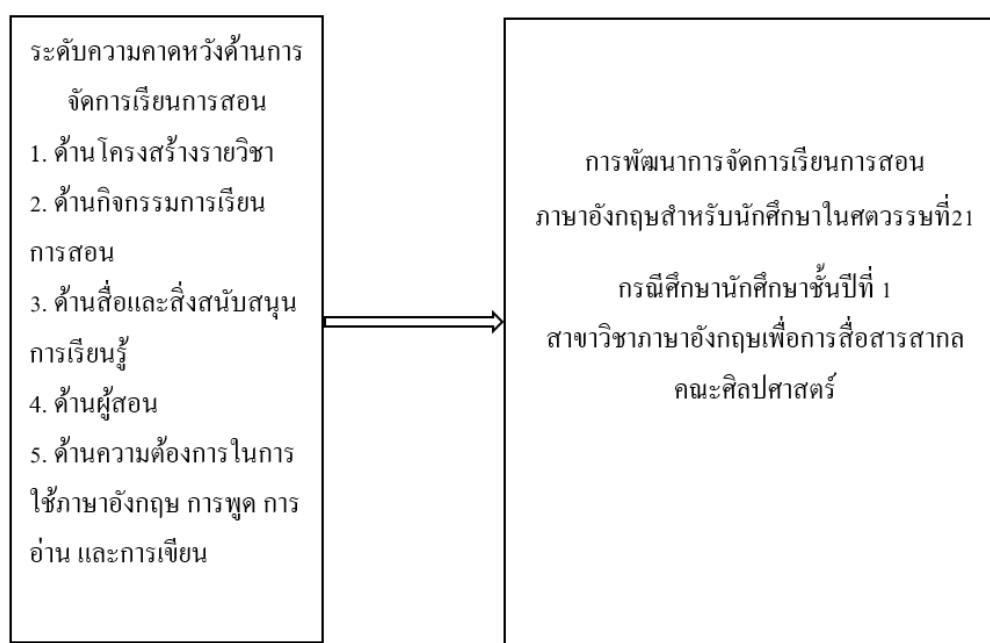
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ ด้านเพศ และด้านกลุ่มห้องเรียน ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

สมมติฐานการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้าน เพศ ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ของแต่ละกลุ่มประชากรศาสตร์แตกต่างกัน
2. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกลุ่มห้องเรียน ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ของแต่ละกลุ่มประชากรศาสตร์แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 กรณีศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอสาระสำคัญตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

แนวคิดการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษได้มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นสื่อกลางในด้านธุรกิจ เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์อินเทอร์เน็ต กีฬา และการบันเทิงที่เป็นที่นิยมมาก เช่น ดนตรีคอนเสิร์ต เป็นต้น ในด้านวิชาการมากกว่า 50% ของงานวิจัย ทั้งหมดจะมีการตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ในด้านวิทยาศาสตร์บางสาขา มีการตีพิมพ์เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ ทั้งหมด (Nunan, 2008) สำหรับด้านการศึกษาก็มีการเรียนการสอนซึ่งมีวิวัฒนาการมาหลายรูปแบบ พอสรุป ได้ดังต่อไปนี้

1. ภาษาอังกฤษแบบเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language, EFL) เป้าหมายเบื้องต้นของการเรียนคือให้สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้อย่างมีความเข้าใจ และเพื่อการทำงานอาชีพหรือศึกษา ต่อในระดับมหาวิทยาลัย ผูกการเรียนรู้เพื่อการปรับตัวและเข้าใจวัฒนธรรมที่ต่างจากของตัวเอง

2. ภาษาอังกฤษแบบเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language, ESL) เป้าหมายคือการ เรียนรู้วัฒนธรรมและค่านิยมตามแบบทางตะวันตก (Graddol, 2006) การเรียนการสอน ตามแบบนี้ยังต้อง อาศัยอาศัยผู้สอนจากประเทศที่เป็นเจ้าของภาษาซึ่งส่วนมากจะมีมาตรฐานที่แน่นอน

3. ภาษาอังกฤษในร่วมของ EFL และ ESL วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้แบบเป็น ภาษาต่างประเทศและแบบเป็นภาษาที่สองมี หลากหลายวิธี แต่ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร (Communicative English Teaching, CET) ซึ่งมีการแตกแขนงออกไปอีกหลายแบบ

4. ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca (ELF) เป็นภาษาที่ใช้ผสมกันในห้องที่พูดหลายภาษา เกิดขึ้น จากที่ภาษาอังกฤษเป็นที่นิยมของผู้เรียนมากขึ้น ทำให้มีการเรียนควบคู่ ไปกับภาษาท้องถิ่น จึงมีการผสมกัน ระหว่างภาษาถิ่นกับภาษาอังกฤษ การเรียนการสอนส่วนมากจะ ไม่ใช่เจ้าของภาษา แต่เป็นคนในห้องถิ่นที่พูด ได้สองภาษา สามารถออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

5. ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เยาว์ (English for Young Learners, EYL) เนื่องจากเป็นความต้องการของ ผู้ปกครองที่เชื่อว่า เมื่อเด็กได้เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เล็กๆ จะ ทำให้การเรียนรู้ได้ผลดีกว่าเรียนเมื่อโตแล้ว และ สร้างนิสัยความเป็นอิสระในการปรับตัวเข้ากับเจ้าของ ภาษาได้ดีขึ้น จึงนิยมให้ทางโรงเรียนจัดการสอน ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เยาว์ขึ้น ดังที่ปรากฏในเมืองไทย

6. ภาษาอังกฤษโลก (Global English, GE) ตามความเห็นของ Graddol, (2006) แนวโน้มในการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบัน (ศตวรรษที่ 21) จะขยายตัวออกไปอีกรูปแบบหนึ่งทั่วโลก ที่เรียกว่า “ภาษาอังกฤษโลก”

ภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีต จนถึงการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มีการ เปลี่ยนแปลงกลวิธีการเรียนการสอนภาษามาโดยตลอดจนถึงในปัจจุบัน

Trilling & Fadel, (2009) ได้เสนอกรอบความคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นสมการดังนี้

$3R \times 7C =$ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

อธิบายได้ว่า 3R ประกอบด้วยทักษะ 3 ด้าน คือ 1. การอ่านออก 2. การเขียนได้ และ 3. การคิดเลขเป็น และ 7C ประกอบด้วยทักษะ 7 ด้าน คือ 1. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะในการแก้ปัญหา 2. ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3. ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ 4. ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ 5. ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6. ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ 7. ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา

ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยให้ความสำคัญกับทักษะความรู้ด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนทุกกลุ่มสาขาวิชา เนื่องจากการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นถือเป็นช่วงเวลาสำคัญสำหรับผู้เล่าเรียนที่จะต้องนำความรู้ไปใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและรวมทั้งการประกอบอาชีพตามบริบทของสาขาวิชาภายหลังการสำเร็จการศึกษา การเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยจึงไม่ได้จำกัดขอบเขตไว้ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการนำทักษะความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารเพื่อประกอบอาชีพตามบริบทเฉพาะของสาขาวิชาได้ (Hutchinson & Walters, 1994)

ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. 2559 เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา ระบุว่า “ด้วยรัฐบาลมีนโยบายด้านการศึกษาและการเรียนรู้ โดยจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลก เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป” (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559) โดยประกาศฉบับนี้กำหนดแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการ

1. กำหนดนโยบายและเป้าหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความพร้อมทางวิชาการ วิชาชีพ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้

2. จัดทำแผนเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายโดยมีตัวชี้วัดและมีการประเมินผลที่ชัดเจน

3. พิจารณาปรับปรุงการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด

4. พิจารณาการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร กระบวนการ สื่อ และสิ่งแวดล้อม ที่จะเปิดโอกาสและเสริมแรงจูงใจให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง

5. พิจารณาการจัดให้นักศึกษาทุกคน ทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษาที่สถาบันสร้างขึ้น หรือที่เห็นสมควรนำมาใช้วัดสมรรถภาพทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency) โดยสามารถเทียบเคียงผลกับ Common European Framework of Reference for Language (CEFR) หรือมาตรฐานอื่นเพื่อให้ทราบระดับความสามารถของนักศึกษาแต่ละคน และสถาบันอาจ

พิจารณานำผลการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษบันทึกในใบรับรองผลการศึกษาหรือจัดทำเป็นประกาศนียบัตร โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนตามแนวสื่อสารได้ถูกพัฒนาขึ้นครั้งแรก ในแถบอเมริกาเหนือและยุโรปในช่วงปี 1970 การสอนตามแนวสื่อสารเกิดขึ้นในยุโรป เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวมีผู้อพยพเข้าไปอาศัยในยุโรปเป็นจำนวนมาก สมพันธ์ยุโรป (Council of Europe) จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองแบบเน้นหน้าที่และสื่อความหมาย (functional national syllabus design) เพื่อช่วยให้ผู้อพยพสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสาร

บทบาทของผู้เรียน (Learner Roles) บรินและแคนดริน (อ้างใน Richards & Rodgers, 1995) อธิบายบทบาทของผู้เรียนตาม แนว CLT ผู้เรียนคือผู้ปรึกษา (negotiator) การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่มผู้เรียน โดยผู้สอนจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จุดมุ่งหมายหลักในการทำกิจกรรมกลุ่มคือมุ่งให้ ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการให้พอ ๆ กับการรับ บทบาทของครู (Teacher Roles) ครูมีบทบาทที่สำคัญ 3 บทบาท คือ

1. ผู้ดำเนินการ (organizer, facilitator) เตรียมและดำเนินการจัดกิจกรรม
2. ผู้แนะนำหรือแนะแนว (guide) ขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ

3. เป็นผู้วิจัยและผู้เรียน (researcher, learner) เรียนรู้พฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนั้นครูอาจมีบทบาทอื่น ๆ เช่น ผู้ให้คำปรึกษา(counselor) ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (group process manager) ครูตามแนวการสอนแบบบทบาท CLT เป็นครูที่เป็นศูนย์กลางน้อยที่สุด (less teacher centered) นั่นคือครูมีหน้าที่ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารและในช่วงที่ผู้เรียนทำกิจกรรมครูจะกระตุ้นให้กำลังใจช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (communicative competence) ของผู้เรียน บทบาทของสื่อการเรียนการสอน (The Role of Instructional Materials) การสอนตามแนว CLT จำเป็นที่ต้องใช้สื่อที่หลากหลาย เพราะสื่อมีความสำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์หรือการเรียนแบบร่วมมือและการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สื่อที่สำคัญ 3 อย่างที่ใช้สำหรับการ สอนตามแนว CLT ได้แก่ เนื้อหา (text-based) งาน/กิจกรรม (task-based) ของจริง (realia)

- เนื้อหา (text-based material) ในปัจจุบันมีตำราเรียนจำนวนมากมาที่สอดคล้องกับการเรียน/สอนตามแนว CLT ซึ่งการออกแบบตำราเรียนกิจกรรมและเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่แต่งขึ้นมาเพื่อสอนไวยากรณ์ ยกตัวอย่าง แบบเรียน CLT จะไม่มีแบบฝึกหัด หรือโครงสร้างประโยค ส่วนมากแบบเรียนที่เน้น CLT จะประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติหรือกิจกรรมคู่ หรืออาจกำหนดเรื่อง (theme) ที่จะเรียนแล้วมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ

- งาน/กิจกรรม (task-based material) เกมต่าง ๆ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ และกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (gap conversation) กิจกรรม Jigsawที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน

- สื่อที่เป็นของจริง (realia) CLT เน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (authentic material) เช่น ป้ายประกาศโฆษณา หนังสือพิมพ์รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น แนวคิดเรื่องการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนภาษาต่างประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา เราจะเห็นได้ว่ามีวิธีการสอนที่แตกต่างหลากหลายตามหลักแนวคิดพื้นฐาน และวิธีการสอนภาษาที่แตกต่างกันออกไปตามแต่นักภาษาศาสตร์ประยุกต์คิดค้นขึ้น เพื่อใช้ในการสอน หรือเพื่อปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 กลุ่ม มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 94 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ แบบสอบถามเพื่อหาข้อมูลระดับความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลโดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบประเมินความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างรายวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ การพูด การอ่าน และการเขียนมีเกณฑ์ประเมิน 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 165 คน ด้วยตนเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แจ้งนักศึกษาเพื่อขอความร่วมมือพร้อมนัดวันเวลาที่เก็บข้อมูล
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเก็บข้อมูลและประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้จากการวิจัยในครั้งนี้
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดด้วยตนเอง

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามรายละเอียดเกี่ยวกับ (เพศและกลุ่มห้องเรียน) โดยศึกษาและนำเสนอในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างและทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อยู่กลุ่มที่ 1 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา คือ กลุ่มที่ 2 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ 3 น้อยที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9

1) การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล โดยภาพรวม มีความสำคัญระดับมาก และเมื่อแยกพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างรายวิชา มีค่าเฉลี่ยความคาดหวังมากที่สุด ด้านผู้สอน ด้านสื่อ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตามลำดับ และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยความคาดหวังน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

(1) การวิเคราะห์ความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้านโครงสร้างรายวิชา โดยภาพรวม มีความความคาดหวังระดับมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณารายละเอียด พบว่า 1) เนื้อหาของรายวิชาที่เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของนักศึกษา มีความคาดหวังมากที่สุด 2) เนื้อหาของรายวิชาที่เหมาะสมกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย 3) เนื้อหาของรายวิชาที่ส่งเสริมการพัฒนาให้นักศึกษามีคลังคำศัพท์และไวยากรณ์เพิ่มขึ้น ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาของรายวิชาที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน มีความคาดหวังน้อยที่สุด

(2) การวิเคราะห์ความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีความคาดหวังระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณารายละเอียด พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอน 1) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มีความคาดหวังมากที่สุด 2) กิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการสนทนา ภาษาอังกฤษ และ 3) กิจกรรมการเรียนการสอนให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้จริง มีความคาดหวังลดลง ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียนมีความคาดหวังน้อยที่สุด

(3) การวิเคราะห์ความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้านสื่อ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยภาพรวม มีความคาดหวังระดับมาก เมื่อแยกพิจารณารายละเอียด พบว่า 1) ห้องเรียนมีระบบอินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้แบบออนไลน์ มีความคาดหวังมากที่สุด 2) มีระบบเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 3) ห้องเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกภาษาอังกฤษ ตามลำดับ ส่วนด้านการมีสื่อเอกสารประกอบการสอนมีเนื้อหาบรรยาย พร้อมทั้งมีแบบฝึกหัดในบทเรียน มีความคาดหวังน้อยที่สุด

(4) การวิเคราะห์ความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้านผู้สอน โดยภาพรวม มีความคาดหวังมากที่สุดระดับมาก เมื่อแยกพิจารณารายละเอียด พบว่า 1) ผู้สอน เตรียมการสอนดี ตั้งใจสอน และมีความกระตือรือร้นในการสอน มีความคาดหวังมากที่สุด 2) ผู้สอน ชี้แจงเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้นักศึกษาทราบชัดเจน 3) ผู้สอนให้คำปรึกษานอกเวลาเพื่อช่วยเหลือ นักศึกษาที่มีปัญหาภาษาอังกฤษ ตามลำดับ ส่วนผู้สอนมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย มีความคาดหวังน้อยที่สุด

(5) การวิเคราะห์ความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้านความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ การพูด การอ่าน และการเขียน โดยภาพรวม มีความความหวังระดับปาน

กลาง เมื่อแยกพิจารณารายละเอียด พบว่า 1) นักศึกษามีความต้องการให้มีการจัดการสอบ TOEIC TOFEL IEIL จากหน่วยงานภายนอกเพื่อความเป็นสากล มีความคาดหวังมากที่สุด 2) นักศึกษามีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนรายงานเป็นภาษาอังกฤษ (Report) การจดบันทึกหรือเขียนข้อความขนาดสั้น (Memo & Message) การเขียนโต้ตอบอีเมลเป็นภาษาอังกฤษ (Emailing) 3) นักศึกษามีความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนจัดทำประวัติย่อ (Resume) การเขียนจดหมายสมัครงาน (Cover Letter) ตามลำดับ ส่วนนักศึกษามีความต้องการพูดภาษาอังกฤษ ในการนำเสนองาน (Presenting) การสัมภาษณ์งาน เป็นภาษาอังกฤษ (Interview) มีความความหวังที่สุด

2) การวิเคราะห์สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้าน เพศ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ของแต่ละกลุ่มประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในด้านต่าง ๆ 5 ด้านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านกลุ่มห้องเรียนที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ของแต่ละกลุ่มประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มเดียวที่มีแตกต่างกับ กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ 3 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกกลุ่ม

อภิปรายผล

1) ความคาดหวังด้านการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ ผลการศึกษา พบว่า ความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้านโครงสร้างรายวิชา โดยภาพรวม มีความความคาดหวังระดับมากที่สุด นักศึกษาคาดหวังให้รายวิชามีเนื้อหาที่เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของนักศึกษาครอบคลุมทักษะภาษาทุกด้าน และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคต คาดหวังให้รายวิชามีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกัน สิ่งสำคัญที่นักศึกษาคาดหวังคือการพัฒนาทักษะการสื่อสารมากกว่าความรู้หลักภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chung & Robichaud (2017) ที่พบว่า นักศึกษาเชื่อว่าการเรียนภาษาควรเริ่มต้นด้วยการฝึกพูดให้ได้ก่อนที่จะทำความเข้าใจไวยากรณ์สะท้อนให้เห็นว่าความรู้ด้านไวยากรณ์อาจไม่ใช่ประเด็นหลักที่นักศึกษาคาดหวังจากวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีความคาดหวังระดับปานกลางแสดงให้เห็นว่าความคาดหวังของนักศึกษา โดยรวมแล้วพบว่านักศึกษา มีความคาดหวังให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะการสนทนา การอ่าน การเขียน และความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วมในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์เสมือนจริง รวมทั้งกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ นักศึกษาได้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อฝึกทักษะภาษาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rose & Galloway (2019) ที่พบว่า สิ่งที่นักศึกษาคาดหวังจากการเรียนภาษาอังกฤษคือ โอกาสในการฝึกพูดคุยสื่อสารในห้องเรียนและคุ้นเคยกับการที่ผู้สอนพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษ

กับนักศึกษาสม่ำเสมอ ดังนั้นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการสนทนาสื่อสารให้กับนักศึกษาอาจไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในกิจกรรมรายวิชาเพียงอย่างเดียว แต่ผู้สอนสามารถพูดคุยสนทนาเรื่องทั่วไปกับนักศึกษาให้บ่อยขึ้นได้

2) ความคาดหวังที่มีต่อผู้สอนอยู่ในระดับมากและเป็นค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านผู้สอนยังคงมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนักศึกษาเชื่อว่าผู้สอนถือเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผลการศึกษาค้นคว้าพบว่านักศึกษาคาดหวังให้ผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์ของรายวิชาและบทเรียนเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลให้นักศึกษาทราบชัดเจน คาดหวังผู้สอนให้คำปรึกษานอกเวลาเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาภาษาอังกฤษแฉะคะแนนสะสมให้นักศึกษารับทราบเป็นไปตามกำหนดหรือข้อตกลง คาดหวังให้ผู้สอนมีทักษะการสอนที่น่าสนใจ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รวมถึงมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sojoodizadeh, Ahangari & Sheykhassan (2020) ที่พบว่านักศึกษาคาดหวังให้ผู้สอนอธิบายและแปลเนื้อหาเป็นภาษาที่หนึ่งเพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้มากขึ้นดังนั้นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัยในยุคปัจจุบันจึงไม่อาจจะละเลยการพัฒนาผู้สอนได้ ผลการศึกษาความคาดหวังการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ด้านความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ การพูด การอ่าน และการเขียน โดยภาพรวม มีความสำคัญระดับปานกลางความ นักศึกษาต้องการเข้าร่วมฝึกใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาในปัจจุบันนั้น จำเป็นต้องมุ่งเน้นให้นักศึกษานั้นสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารให้ได้จริงและเหมาะสมกับบริบทโดยการบูรณาการกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษ การพูด การอ่าน และการเขียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. คณะผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ โดยจัดกลุ่มนักศึกษาตามความสามารถที่แตกต่างให้เหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนา ผู้สอนและวิธีสอน สื่อการสอน และกิจกรรมการสอน ในขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาความต่างของผลประเมิน ด้านสภาพการจัดการเรียนการสอนและการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานของนักศึกษาที่จะเป็นบัณฑิตในอนาคต

2. คณะผู้บริหารสถานศึกษาควรแยกกลุ่มเรียนตามระดับความสามารถและจำนวนของนักศึกษา ดังนั้นการจัดกลุ่มเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานจึงจำเป็นต้องพิจารณาจำนวนนักศึกษาที่เหมาะสม เพราะหากไม่เป็นเช่นนั้นอาจส่งผลให้นักศึกษาบางคนไม่สามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจเนื้อหาได้เต็มที่ และอาจเป็นอุปสรรคต่อการทำกิจกรรม

3. คณะผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนานักศึกษาในการฝึกใช้ภาษา เช่นการสนทนา การอ่าน การเขียน เพื่อแสดงให้เห็นว่าระยะเวลาของคาบเรียนที่กำหนดไว้นั้นอาจไม่เพียงพอที่จะมอบหมายให้นักศึกษาทำกิจกรรมได้เต็มที่ และซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานหลังสำเร็จการศึกษาในอนาคต

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาความคาดหวังต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลสอน ปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ไม่ได้ศึกษาในครั้งนี้ เช่น ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ และด้านการวัดประเมินผล ฯลฯ เพื่อให้การวิจัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรไปศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2559). *ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุด และธนกร สุวรรณ พลภูมิ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 7(2), 175-186.
- อริยา คูหา, สรินญา บุติ และฮานานมุฮิบบะตุตติน นอจี. (2562). โลกที่เปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ที่ผ่านสู่ Active Learning. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*, 30(2), 1-13.
- Brown, C. G. (2012). A Systematic Review of the Relationship between Self-Efficacy and Burnout in Teachers. *Educational and Child Psychology*, 29, 47-63.
- Chung, W. & Robichaud, O. (2017). *Learn Languages & Learn French & Learn Spanish*. Scotts Valley, CA: Createspace Independent Pub.
- Graddol, D. (2006). *English next*. London: British Council.
- Grasha, A. & Reichman, S. (1975). *Workshop handout on learning styles*. Ohio: Faculty of Research Center, University of Cincinnati.
- Hutchinson, T., & Walters, A. (1994). *English for specific purposes*. London: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2008). *English as a global language: Policy and practice*. New York: McGraw Hill.
- Richards, J. C. (2017). *Curriculum Development in Language Teaching*. (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C. & Rodgers, T. S. (2019). *Approaches and Methods in Language Teaching*. (3rd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Rose, H. & Galloway, N. (2019). *Global Englishes for Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sojoodizadeh, R., Ahangari, S. & Sheykhsaran, E. (2020). Evaluation of Tabriz Medical Students' Expectations of Learning English for Specific Purposes (ESP): A Focus on Gender and Subject Field. *Research and Development in Medical Education*, 9(5), 1-5.
- Trilling B., & Fadel, C. (2009). *21st Century Skills: Learning for Life in Our Times*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.